

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija Lir 25.000
PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 30.
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 8 (1790)

Gorica - četrtek, 23. februarja 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Konkordat podpisan

V soboto 18. februarja sta v prostorih palače Madama podpisala novi konkordat med Apostolskim sedežem in italijansko republiko državni tajnik kardinal Agostino Casaroli in predsednik vlade Bettino Craxi. Naslednji dan, v nedeljo, je sv. oče imenoval podpis konkordata kot »zgodovinsko dejanje«. Pri konkordatu je namreč šlo za mirno usklajenje medsebojnih interesov Cerkve in italijanske države v duhu italijanske povojne ustave in po smernicah zadnjega vatikanskega koncila ter novega cerkvenega zakonika. Z Janezom XXIII. bi rekli, da je šlo za »aggiornamento«. Novi konkordat namreč ne odpravlja prejšnjega, temveč ga le dopolnjuje.

Določila konkordata so sedaj skrajšana, obsegajo le uvod in 14 členov ter dopolnilni protokol. Prejšnji konkordat, ki je bil sklenjen leta 1929, pa je obsegal 45 členov. Vendar bistvenih novosti med enim in drugim ni, čeprav novi konkordat ni kopija prejšnjega. Z novim konkordatom je garantirana popolna svoboda Cerkve v njenem poslanstvu in vodstvu. Nobene cenzure ni od strani države. Zato je Cerkev svobodna tudi pri imenovanju škofov in župnikov. Civilno oblast le obvesti o imenovanju, ni pa več potrebno soglasje vlade oz. prefektore. Drži pa, da župniki ne morejo biti duhovniki, ki niso državljani. Potrjeno je, da pripravniki na duhovski stan lahko zaprosijo za razrešitev od vojaške službe. Glede cerkvenega imetja je določeno, da so nepremičnine, ki služijo za kult in v izrecno verske namene, proste davkov; glede ostalih nepremičnin se pa bosta obe strani se določene dogovorili. V ta namen je bila ustanovljena posebna paritetna komisija, ki mora v roku šestih mesecev izdelati potrebne rešitve. Z ozirom na poroko ostane dosedanja praksa, novost je le v tem, da se razsodbe o ničnosti zakonskih zvez, ki jih izreče cerkveno sodišče, ne več avtomatično vzamejo na znanje, ampak mora tudi državno sodišče preveriti, ali se razsodba ujema tudi z državnimi zahtevami za ničnost zakona.

Potrjuje se nadalje pravica do ustanavljanja zasebnih šol in njihove enakovrednosti z javnimi šolami. Država priznava veljavnost diplom, ki jih izdajo cerkvene višje teološke šole.

V soglasju z italijansko ustavo in z naukom zadnjega koncila je odpravljen člen, ki razglašala katoliško vero za državno vero. Namesto tega je priznana enakopravnost vseh veroizpovedi.

V vseh vrstah šol od otroških vrtcev do višjih srednjih šol je pa dana možnost verskega pouka, toda le za otroke tistih staršev, ki bodo ob vpisu otroke prijavili tudi za verski pouk. Pri tem se zdi, da bodo tudi na osnovnih šolah poučevali ta predmet le od cerkvene oblasti potrjeni veroučitelji, dočim je sedaj na osnovnih šolah poučeval verouk učitelj oz. učiteljica; le v provincah stare Avstrije je učil katehet. Naj omenimo le, da ni jasno ali v nekdanjih provincah Avstrije ostanejo v veljavi nekatera posebna določila, ki so veljala do sedaj.

V bolnišnicah, zaporih in pri vojaških silah ostanejo še nadalje kaplani, ki je njih naloga, da skrbijo za verski blagor bolnikov, zapornikov in vojakov.

Končno sta se obe strani domenili, da imenujeta posebno paritetno komisijo za tolmačenje določil konkordata.

Zaključek: Z novim konkordatom se je Cerkev v Italiji odpovedala nekaterim pravicam, ki jih je prej uživala, zato pa je pridobila na svobodi in neodvisnosti zlasti glede imenovanja škofov in župnikov. To ni majhna pridobitev, če pomislimo, kakšne težave so bile ob smrti nadškofa Sedeja v Gorici. Tudi država se je odpovedala nekaterim pravicam, toda pridobila je na svoji suverenosti in avtonomnosti spriči Cerkve.

Priloge za revizijo konkordata so trajale nad deset let, vodile so jih demokršćanske vlade, podpisal pa ga je socialist Craxi, voditelj tiste stranke, ki je ob sprejemu republiške ustave leta 1947 edina neprotovala

Gospodarski ukrepi rimske vlade

To, kar v Italiji vsi občutimo, je inflacija in gospodarska kriza. Ta je zajela vse sloje prebivalstva in celo državo, čeprav ne vseh in povsod v enaki meri. Kriza je prizadela zlasti kovinarsko in ladjedelniško industrijo in s tem tista območja, kjer je ta industrija bolj razvita. Med temi sta zlasti Trst in Tržič.

MEDNARODNA KONKURENCA V LADJEDELNIŠTVU

Vzroki za krizo so številni, glavni vzrok pa je mednarodna konkurenca. V zadnjih desetletjih so se industrijsko razvile nekatere dežele Tretjega sveta, med temi posebno Južna Koreja in pa otok Formosa al Taiwan. Ladjedelnice v Južni Koreji in na Japonskem konkurirajo glede kvalitete dela in cene vsem ladjedelnicam v zapadnem svetu. Izračunali so, da ladjar, ki naroči ladjo v Južni Koreji, prihrani približno polovico cene, ki bi jo moral plačati v zahodni Evropi, recimo v Tržiču. Zato so južnokorejske ladjedelnice preobložene z delom, evropejske pa zapirajo delovna mesta. Ta konkurenca je pa možna zato, ker so zlasti plače delavcev tam neprimerno nižje kot pri nas.

UPORABA JEKLA PADA

Vzrok krize v kovinarski industriji pa je, da se na svetu pridobiva preveč jekla in železa, kajti tudi tu je že močna konkurenca nekaterih držav Tretjega sveta, npr. Brazilije. Poleg tega se v številnih primerih danes uporablja plastika namesto jekla in železa. Poglejmo le zadnje modele avtomobilov; v notranjosti je že vse iz plastike. Podobno je v drugih industrijah: plastika vedno bolj izpodriva železo in jeklo. Vsled tega uporaba železa in jekla pada iz leta v leto.

Razlogi za krizo v jeklarski industriji so torej objektivni. Načrtovalci pa niso do časa predvideli tega pojava in so le naprej gradili nove jeklarne, ki danes nimajo več odjemalcev. Proizvodnje niso do časa preusmerili. V Evropski gospodarski skupnosti so bili vsled tega prisiljeni, da so znižali proizvodnjo ladij in jekla. Pri tem je bila prizadeta tudi Italija in z njo ladjedelnice in vsa jeklarska industrija.

KRIZA V GORIŠKI IN TRŽAŠKI POKRAJINI

V tržaški in goriški pokrajini so največja industrijska podjetja prav ladjedel-

nice v Trstu in Tržiču ter plavži in Grandi Motori v Trstu. Zaradi splošne krize na tem področju je posebno občutno prizadeta prav naša dežela. Delavce odpuščajo ali jih stavijo v dopolnilno blagajno. Krajevne oblasti se trudijo, da bi v Rimu upoštevali izredni položaj v naši deželi, ki zaradi državne meje nima gospodarskega zaledja, in da bi vsled tega s posebnimi ukrepi podprli deželno gospodarstvo. Delavci v Trstu in Tržiču so v ta namen oklicali splošno stavko v četrtek 16. februarja. Stavka je uspela, toda vprašanje je, kako najti izhod iz krize. Stavke same problema ne bodo rešile. S stavkami se delovna mesta ne množijo.

VLADNI GOSPODARSKI UKREPI

Gospodarstvo se tudi drugod v državi nahaja v težkem položaju. Nekateri trdijo, da je glavni vzrok ta, da italijanski industrijski izdelki niso več konkurenčni v mednarodni izmenjavi, ker so predragi. Krivda za previsoke cene pa da so previsoke delavske plače, oziroma draginjska doklada. Vsled tega je vlada izdelala poseben načrt, kako zavezati inflacijo in naraščajočo draginjo, ustvariti nova delovna mesta ter napraviti italijansko industrijo znova konkurenčno. Glavne točke so:

Draginjska doklada se v letu 1984 ne sme povečati več kot za deset točk, kajti tudi inflacija naj ne bi prekorčila letos 10 odstotkov. Med letom se številne usluge (telefon, prevozi, pošta, elektrika) ne bodo zvišale za več kot deset odst. Ustvari naj se poseben solidarnostni sklad za povečanje delovni mest. V sklad bi vsi delavci prispevali pol odstotka od plače. Delavcem se priporoči, naj delajo manj ur na teden, da se lahko zaposlijo nove delovne moči. Najemnine bodo celo leto blokirane.

RAZKOL MED SINDIKATI

Ta načrt je vlada predložila zvezi industrijec in sindikatom. Industrijci so s težkim srcem predlog sprejeli, sindikati pa so se razdvojili. Oziroma boljše povedano komunistični del sindikata CGIL je načrt zavrnil, socialistični ga je sprejel. Prav tako CISL in UIL.

Razklanost med sindikati je hud pojav, ker pomeni neslogo med delavci in povrnitev v petdeseta leta, ko prav tako ni bilo enotnosti med sindikalnimi zvezami. Neenotnost je pa samo v škodo delavcem in vsemu državnemu gospodarstvu, ker pomeni nemire v podjetjih in neutemeljene stavke, ko vsak sindikat vleče na svojo stran. To se je že pokazalo, saj je CGIL že oklicala stavke, ki jih ostali dve sindikalni organizaciji nista odobrili. Zdi se pa, da delavci in študentje, oboji radi stavkajo, četudi večkrat ne vedo, čemu.

POLITICNI RAZLOGI ZA RAZKLANOST

Razlog, zakaj je sindikat CGIL proti vladnim gospodarskim ukrepom, je političnega značaja. V sindikatu CGIL imajo glavno besedo komunisti. Italijanski partiji pa ni pogodu Craxijeva vlada, ker se še nekam uspešno ubada z raznimi problemi in notranji in zunanji politiki. Komunisti se zato bojijo, da bi uspešnost socialističnega voditelja Craxija utegnili pritegniti delavce k socialismu in ošibiti partijo. Gre torej znova za nevoščljivost in konkurenco med strankami, za nevoščljivost, ki je že toliko gorja povzročila demokratični Italiji.

Kako se bosta Craxi oziroma vlada izmotala iz tega klobčiča, bomo videli, ko bo vladni dekret prišel pred parlament za odobritev.

O trpljenju, ki odrešuje

Papež Janez Pavel II. je 11. februarja — na praznik Lurške Matere božje — izdal okrožnico »Odrešilnega trpljenja« (»Salvifici doloris«), ki naj bi ljudem pomagala, da bodo bolj razumeli križanega Kristusa in ga sprejeli z ljubeznijo in junaštvom.

Sarajevo - 1984

V nedeljo so se zaključile v Sarajevu 14. Zimske olimpijske igre, ki jim je tudi zamejsko občinstvo sledilo z velikim zanimanjem, saj so v jugoslovanski reprezentanci bili množično zastopani Slovenci. To ni nič čudnega, ker je Slovenija edino območje v Jugoslaviji, kjer že po tradiciji gojijo zimske športe in to bodisi alpske kot nordijske vrste. Marsikdo se je vprašal, kako to, da ni ravno zaradi tega bila Olimpijada organizirana v Sloveniji namesto v Bosni, kjer so zimske športne vrste popolna novost. Odgovor je dvojen: prvič, hotelo se je popularizirati zimske športe tudi v ostalih predelih Jugoslavije, ki imajo pogoje za to; šlo bi torej za dolgoročno in zelo premeteno strategijo za razvoj dinarskih zimskih centrov. Drugi razlog je veliko bolj praktičen: ko bi 14. zimska Olimpijada potekala v Sloveniji, bi morala SRG sama nositi večino finančnega bremena, češ Slovenija je itak razvita in bogata. Za organizacijo iger v »nerazviti« Bosni in Hercegovini pa so pomagale vse republike. Pri načrtovanju športnih objektov so se izkazali predvsem slovenski strokovnjaki, pri izvedbi pa je večino bremena prevzela JLA, ki je svoje delo tudi odlično opravila.

Uradno so se tekme začele 8. februarja z veliko svečanostjo na Koševu, kjer je zagorel olimpijski ogenj. Prispel je po dvojni poti, ker ni hotela nobena republika biti prikrajšana za častni prenos ognja. Ena proga je bila speljana tudi čez Slovenijo. Končno je plamen po tej dvojni poti prispel do Sarajeva, kjer je naznanil začetek Olimpijade.

SLOVESNA OTVORITEV

Na stadionu »Koševo« se je tega dne zvrstilo 49 državnih reprezentanc (med njimi tudi tiste iz Egipta, Deviških otokov in Senegala, ki sicer nimajo ničesar opraviti s snegom in ledom, so pa želeli biti prisotni na tej manifestaciji miru in bratstva). Ob otvoritvi je po slovensko spregovoril Bojan Križaj, nada in upanje slovenskih navijačev. Nato se je počasi začel odvijati športni program, ki ga je sicer zelo oviralo slabo vreme, ki je ravno takrat pestilo Jugoslavijo in celo prekinilo vsakršen promet v notranjosti in z inozemstvom. Kljub temu so se marljivi organizatorji potrudili, da je vse steklo čimbolje. Za prijetno presenečenje je poskrbel mladi Solkanec Jurij Franko na tekmi v veslaštvu v tork 14. februarja, ko je osvojil srebrno odličje in sploh prvo jugoslovansko kolajno v zgodovini zimskih olimpijskih iger. Razveseljiv je

bil tudi ekipni uspeh slovenskih smučarjev, saj je bil Strel peti, Križaj pa deveti. Jugoslavija je bila edina država s tremi reprezentanti v prvi deseterici.

SREBRNO ODLIČJE ZA SLOVENCA

Mladi Franko, junak teh iger, se je rodil v Postojni 28. 3. 1962 in živi v Solkanu pri Gorici. Fant študira telesno kulturo v Ljubljani. Šport ima že v krvi, saj je bil njegov oče svojčas reprezentant v smučarskih skokih. Na smučke je prvič stopil na Lokvah pod očetovim nadzorstvom. V istem kraju je tudi treniral (vsaj prve čase). Vse je dosegel samo s trdno voljo in vajo, saj je imel bore malo finančne podpore. Vse je bilo namreč zagledano v sicer odličnega Križaja. Prvo kolajno je osvojil poklonil Jugoslaviji goriški rojak. Ob novici je celo državo zajelo nepopisno veselje, najburnejše pa je bilo na sarajevskem prizorišču ob nagradjenju in v Solkanu, kjer so se na zmagovalčev dom zgrinjale trume sorodnikov, prijateljev, občudovalcev, navijačev, sovaščanov itd.

Ko se je Jure Franko v tork vrnil domov, so ga nadvse slovesno sprejeli v Novi Gorici in na šoli v Solkanu.

KONČNI USPEHI

Ob naslednjih tekmah, kjer so spet upali na zmago, to je v moškem slalomu, se je pa žal zataknilo in so se slovenski tekmovalci uvrstili slabše, nekateri pa so morali odstopiti zaradi napake. Vsekakor je izkupiček celotnih iger za Slovence in Jugoslovane brez dvoma zadovoljiv.

Število osvojenih odličij:

Vzhodna Nemčija 24, SZ 24, ZDA 8, Švedska 8, Finska 12, Norveška 8, Švica 5, Kanada 4, Zahodna Nemčija 4, Italija 2, Velika Britanija 1, ČSSR 6, Francija 3, Japonska 1, Jugoslavija 1, Liechtenstein 2, Avstrija 1.

Končni uspehi kažejo, da obstaja med športnima veselilama Vzhodno Nemčijo in Sovjetsko zvezo (po 24 odličij) in ostalimi državami globoko brezno, ki temelji predvsem na velikih vlogih, ki jo ima šport v omenjenih državah po načelu »zdrav duh v zdravem telesu«. Drugod po svetu je šport marsikdaj rez preveč eliten oz. premalo cenjen, v SZ in Vzhodni Nemčiji pa kvaliteta izhaja iz trdne priprave in kvantitete, ki jo omogoča zasnova šolskega sistema. Zaželeno bi bilo, da bi tudi drugod po svetu, posebno pa pri nas spoznali bistveno važnost, ki jo ima telesna vzgoja pri splošni vzgoji mladine.

R. G.

Javna tribuna Slovenske skupnosti o zaščiti

Kot najavljeno, je bila v soboto 18. februarja v Gorici javna tribuna o zaščiti slovenske narodne manjšine. Organizacijsko je zanjo poskrbel krožek Anton Gregorčič, vsebinsko pa ji je botrovala deželna Slovenska skupnost. Vršila se je v dvorani goriškega pokrajinskega sveta in udeležilo se je veliko predstavnikov v izvoljene svete, političnih strank in javnih občil, radiotelevizije in tiska.

Zborovanje je odprl predsednik krožka A. Gregorčič dr. Bernard Spacapan (naj tu zabeležimo incident, ko sta dva italijanska prenapeteža — starejša voditelja Lege Nazionale — iz protesta in po smešnem medključu zapustila dvorano zaradi slovenske besede...!), ki je predstavil program zasedanja. Za njim je predsednik deželne Slovenske skupnosti dr. Rafko Dolhar, ki je tudi vodil tribuno, orisal namen današnjega sestanka. Na njem naj bi sodelovali parlamentarci, ki so predložili zakonski osnutek SSK v senatu, namreč senatorji Fontanari, Fosson ter Loi. Prisoten je bil le sen. Fontanari, prvi predlagatelj zakona, medtem ko so ostali poslali pozdravne telegrame.

Sledil je glavni poseg, ki ga je imel tridentinski senator inž. Sergio Fontanari. Prikazal je sedanjo zakonodajno pot zakonskega osnutka Slovenske skupnosti v senatu. Med drugim je podčrtal potrebo, da tudi glavne slovenske organizacije oz. ustanove podprejo to akcijo. Zaustavil se je ob sedanjih Craxijevi vladi, ki sicer ob predstavitvi ni pokazala zanimanja za manjšinska vprašanja in prav zaradi tega on in njegova parlamentarna skupina (Südtiroler Volkspartei) nista glasovala za njo. Sen. Fontanari je še dejal, da bo verjetno parlamentarna pot za izglasovanje zakona daljša, da pa bo do pozitivnega zaključka tudi prišlo.

Svoj pozdrav je tudi prinesel goriški župan dr. Antonio Scavano, ki je posebej omenil potrebo po večjem medsebojnem spoznavanju med večino in manjšino in poudaril veliko kulturno in duhovno bogastvo manjšine. V imenu pokrajinske uprave je navzoče pozdravil predsednik prof. Silvio Cumpeta, ki je prav tako opozoril na veliki pomen sožitja ter na pomen dvojezičnosti.

V razpravo je poseglo veliko prisotnih, med temi deželni svetovalec dr. Drago Stoka, tržaški pokrajinski odbornik dr. Zorko Harej, tržaški občinski odbornik prof. Aleš Lokar, goriški občinski odbornik dr. Damjan Paulin, bivša pokrajinska odbornica Marija Ferletič, dr. Primožič za SKGZ in drugi.

Politične zaključke je nato potegnil deželni tajnik SSK dr. Andrej Bratuž, ki je zlasti poudaril nekatere pomembnejše točke ter stališča slovenske stranke do najvažnejših problemov, kot so enotnost dežele, zaščita vseh Slovencev v deželi, informacija javnosti ter vloga javnih krajevnih ustanov.

Javna tribuna je bila nedvomno zanimiva priča politične volje Slovenske skupnosti ter drugih dejavnikov slovenske manjšine v prizadevanjih za doseg zakonske zaščite. Bila pa je tudi koristna za predstavnike večinske javnosti, ki so tako — posebej še preko tiska — lahko boljše spoznali delovanje SSK na tem področju.

Papeški letopis 1984

V petek 10. februarja je državni tajnik kardinal Casaroli predstavil sv. očetu prvi izvod Papeškega letopisa 1984. Iz letopisa je razvidno, da šteje kardinalski zbor 129 članov, škofijskih sedežev je 2422 (14 več kot lani), naslovnih škofijskih sedežev je 1988. Škofijskih konferenc je 101. V preteklem letu je sv. oče imenoval 140 škofov in nadškofov. Ustanovljeni so bili trije novi papeški organizmi: Komisija za revizijo in zboljšanje Vulgate (Hieroni-movnega prevoda sv. pisma), Stalni odbor za mednarodne evarhijske kongrese in Komisija za avtentično razlago Cerkevne-ga zakonika.

Mačkolje nekdanj in danes

20 let skavtizma na Goriškem



G. škof L. Bellomi predstavlja novega župnega upravitelja Zarka Škerlja

NEKAJ PODATKOV O NASTANKU IN RAZVOJU ŽUPNIJE

Najprej moramo povedati, da gre za mlado in razmeroma majhno župnijo tako po ozemlju kot po prebivalstvu. Župnija šteje namreč okrog štiristo duš in obsega naselja Mačkolje v ožjem pomenu, Križpot in pa nekaj hiš na Dolgi kroni (Mont). V preteklosti je to področje tradicionalno spadalo pod župnijo Osp. Ker je po končani drugi svetovni vojni Osp ostal v tako imenovani coni B pod jugoslovansko upravo, so se vezi s središčem župnije začele vedno bolj rahlirati. Tako so Mačkolje najprej postale samostojna duhovnija, ki so jo priložnostno ali bolj stalno oskrbovali razni duhovniki. Med prvimi moramo omeniti pokojnega kanonika Salvadorija, ki je največkrat kar peš prihajal iz Trsta maševat zlasti ob nedeljah in praznikih.

Prvega stalnega duhovnika so Mačkolje dobile leta 1949 in sicer v osebi takratnega novomašnika g. Dušana Jakomina. Pa tudi drugače je ta datum pomemben v zgodovini mačkoljanske župnije in vseh sploh. Takrat se je namreč ustanovil mešani cerkveni pevski zbor, ki od vsega začetka goji tako cerkveno kot svetno petje.

Od leta 1950 do 1954 je duhovnjivo vodil g. Stanko Janežič, ki je postavil temelje organizirani prosvetni in kulturni dejavnosti v vasi, ki nepretrgano traja še danes in se razvija v novih oblikah in z novimi prijemi.

Po njegovem odhodu na študij v Rim je duhovnjivo prevzel v oskrbo dolinski župnik g. Albin Grmek, za njim nato nekaj let pa g. Miro Stalcer, ki je danes že pokojni. Za njim se je v duhovnjivo za nekaj let vrnil Stanko Janežič in ostal do leta 1969, ko se je odselil v svojo škofijo Maribor. V tem času — leta 1963 — je duhovnija Mačkolje postala cerkveno priznana župnija, leto nato tudi civilno — toda brez župnišča. Končno se je posrečilo s pomočjo državne podpore, posojila in darov vernikov postaviti vrh vasi lepo poslopje s stanovanjem za duhovnika in manjšo dvorano za prosvetno dejavnost. Do ne gre v pozabo, naj tu zabeležimo, da je bil temeljni kamen za novi župnijski dom blagoslovljen 12. junija 1966, blagoslovitev in otvoritev doma pa v nedeljo 9. novembra 1969.

ZGRADITEV NOVEGA ŽUPNIŠČA

Od takrat se je v domu zvrstilo veliko manjših in večjih prireditvah, ki so jih pripravile razne verske in druge organizacije. Se danes imajo v njem prostore za svoje delovanje skavti in drugi krožki. Kot omenjeno, je g. Stanko Janežič po dokončanju župnišča prepustil župnijo g. Francu Vončini, ki jo je prav tako uspešno vodil do lanskega leta (1983), ko jo je prevzel v oskrbo in upravo g. Zarko Škerlj iz koprške škofije.

V času službovanja g. Vončine se je župnija v Mačkoljah nekako utrdila kot nova ustanova. Izvedla so se tudi razna obnovitvena dela v cerkvi in namestile naprave za električno zvonjenje ter še marsikaj drugega, kar zahteva sodobni čas.

Na področju župnije delujejo danes razne organizacije, od verskih in vzgojnih pa do kulturnih, prosvetnih in mladinskih. Redno tudi deluje župnijski svet, ki pomaga dušnemu pastirju pri vodenju in upravljanju župnije.

Tako rekoč najstarejši je cerkveni pevski zbor, ki sovpada nekako s prvimi začetki duhovnije in pozneje župnije in je bil vedno najbolj aktiven, saj vsako nedeljo in praznikih redno nastopa v cerkvi

pa tudi na raznih prireditvah v vasi in izven nje. Ze več kot eno desetletje deluje otroški pevski zbor in zadnja leta tudi dekliški pevski zbor. V vasi delujeta tudi dve krovnii društvi na kulturno-prosvetnem področju.

Zelo aktivna je tudi skavtska družina, fantovska kot dekliška, ki sodelujeta tudi pri vseh pobudah v okviru župnije.

Na področju župnije deluje osnovna šola, v katero zahajajo otroci tako iz Mačkoljev kot iz sosednjega Prebena (ki spada pod dolinsko župnijo). Prva osnovna šola je v vasi začela delovati leta 1924. Prej so otroci hodili najprej v šolo v Osp in nato v Dolino.

NAMEN ŠKOFOVEGA OBISKA

Po tem splošnem prikazu glavnih obrov župnije Mačkolje je prav, da pogledamo malo tudi globlje v svoja srca in se zavedamo tudi svojih pomanjkljivosti. Zlasti se zdi potrebno iskreno pregledati naš odnos do celotnega župnijskega občestva, koliko se z njim še vsakodnevno istovetimo in koliko smo do njega večkrat indiferentni ali celo nerazpoloženi.

Če smo krščeni in hočemo veljati za praktične kristjane, potem se moramo tudi zavedati, da pripadamo vesoljni in krajevni Cerkvi, ki se nam najbolj neposredno razodeva v župnijskem občestvu. Skladno s tem se moramo zavedati vseh dolžnosti, ki jih moramo dosledno in vztrajno opravljati, in se posluževati tudi pravic, ki nam kot članom te skupnosti pripadajo.

Naj bi škofov obisk, ki se je te dni zaključil, služil tudi za našo duhovno in versko poglavitost, da bomo vedno bolj vzklajevali naše vsakdanje življenje z načeli iskrene odprtosti do bližnjega in duhovnega občestva, ki ga predstavlja župnija.

Zupljan

Prevod Griveve knjige v italijanski jezik

Vatikanski dnevnik »L'Osservatore Romano« ima 17. februarja daljšo oceno o prevodu knjige o svetih bratih Cirilu in Metodu profesorja Franca Griveca v italijanski jezik. Knjigo je založila univerza Urbaniana v Rimu. Uvod je napisal kardinal Paolo Bertoli. Prof. Grivec je dejansko posvetil vse svoje življenje proučevanju delovanja svetih bratov. Objavil je celo vrsto člankov. Najboljše delo pa je življenjepis svetih bratov. Sveta Ciril in Metod sta razumela, kar se danes zelo poudarja pri misijonskem delu, da je treba krščanstvo vsaditi v kulturo vsakega ljudstva. Sveta brata sta zato najprej preučevala jezik in navade narodov, med katere sta šla potem oznanjvat evangelij. Prevedla sta sv. pismo na bogoslužne knjige v slovanski jezik. Zamislila sta si celo cerke.

Grivevo knjigo je prevedel duhovnik Franc Husu.

Duhovniški poklici so v porastu

Porast duhovniških poklicev v Tretjem svetu se nadaljuje. V Cerkvah Afrike, Latinske Amerike in Oceanije je danes za 36 odstotkov več kandidatov za duhovniško službo kot pred petimi leti. Skupno število semeniščnikov v teh deželah znaša 36.100, v Evropi pa 24.000.

V zadnjih petih letih je bilo ustanovljenih 22 novih semenišč, obstoječa semenišča pa so povečala. V Južni Koreji so morali zavrniti 122 prosilcev, ker v semeniščih ni dovolj prostora.

Po vojni se je izkazalo, da dotedanje mladinske organizacije niso več odgovarjale potrebam časa. V tej krizi se je na Tržaškem pojavil skavtizem. Trideset let je tega, kar so začeli s prvimi skavti v Trstu. Pokazalo se je, da ta organizacija vleče današnjo mladino. Od tam so se skavti razširili na Goriško, kjer smo prav tako spoznali, da s starimi metodami med mladino ne bomo daleč prišli. Vsled tega smo ob pomoči tržaških skavtov začeli s skavtsko organizacijo tudi v Gorici. Začetki segajo 20 let nazaj. Bili so skromni in brez hrupa. Pa tudi brez izkušenj; obstajala je samo dobra volja in želja za fantovsko mladino nekaj narediti, ker je ostala brez vzgojne organizacije. Prvi koraki so bili negotovi, a dobre volje je bilo veliko. Navdušenja še več. Kjer je dobra volja in navdušenje, tam gre. Tudi s skavti v Gorici je šlo. Od prvega voda, ki je štel sedem, osem fantov, so se skavti sedaj ob 20-letnici prešteli: trdijo, da jih je okrog tristo in da so navzoči po skoro vseh slovenskih vaseh na Goriškem. Gre za fante in dekleta, saj so se skavtom kmalu pridružile skavtinje. Zanimivo pa, da se skavtinje niso začele v Gorici, temveč v Števerjanu. Tedanji števerjanski župnik g. Oskar Simčič in Alenka Terčič sta začela zbirati števerjanska dekleta in jih uvajati v metode skavtizma. Zato ne smemo spregledati, da je skavte dalo mesto, skavtinje pa dežela. Vendar sedaj družno živijo, delajo in tudi molijo. Pri tem pa je treba pibiti, da ne gre za kako koe-dukacijo. Vzgoja je ločena, le delo je po potrebi skupno. Do takšnega spoznanja, — ločena vzgoja, skupno delo, — je prišlo vrhovno vodstvo katoliških skavtov v Italiji, od njih smo ga prevzeli tudi Slovenci na Tržaškem in Goriškem.

Dvajset let delovanja so hoteli skavti in skavtinje slovesno proslaviti. V ta namen so izbrali preteklo nedeljo 19. februarja.

MASA IN RAZSTAVA

Praznovanje se je začelo že zjutraj, ko so mladi napolnili cerkev na Placuti za skupno mašo. Kot običajno so pri maši obilno sodelovali s pesmijo in branjem ter molitvami. Po maši so v atriju KD odprli razstavo, ki so jo s skupnimi moči pripravile vse tri čete. Marsikaj je občudovati: fotografije z raznih taborjenj in obljub od prvih let naprej, ročna dela in zgradbe, tiskovine in zlasti vse letnike Planike, njih glasila. Razstava bo odprta do konca meseca.

AKADEMIJA

Popoldne ob 16. uri se je začela akademija, ki so jo sami pripravili in izvajali. Odličnejše goste je v imenu organizacije pozdravila Mirjam Klanjšček. Med gosti naj omenimo g. nadškofa A. V. Bommarca, ki je v nedeljo prvič prišel v KD. Navzoči so bili vsi ravnatelji slovenskih srednjih šol v Gorici in didaktična ravnateljica iz Doberdoba, kapetan orožnikov, podpredsednik province, razni odborniki in drugi. Posebno veliko je bilo staršev in mladine. Močno zastopani so bili tržaški skavti in skavtinje. Dvorana KD je bila prepolna za vse.

GOVOR MAURA LEBANA

Goste in občinstvo je v obeh jezikih nagovoril starešina Mauro Leban; dejal je:

Za nas ima 20-letnica delovanja slovenske skavtske organizacije poseben pomen, predvsem ker je naša, pa tudi ker gre za delo z mladino na izrecno vzgojnem področju v še posebnih pogojih.

Današnje družbo označujejo nespodbudni dejavniki: kriza vrednot, potrošništvo, ki izvira iz blaginje, splošna brezbrzičnost in razvajenost.

Kljub vsemu temu pa opažamo, da skavtska organizacija, ki sloni na čisto drugačnih osnovah, uspeva in se stalno krepi. Spontano se poraja vprašanje: Zakaj to?

Prepričani smo, da sta razloga dva:

1. Ker so njeni svetli ideali vedno aktualni, njeni vzgojni oprijemi vedno veljavni, njeni predlogi vedno zanimivi. Posebno pa, ker svetovno skavtsko gibanje predvideva, da člani aktivno pripadajo svoji veroizpovedi in za nas — katoliške skavte — je dvatisočletna krščanska tradicija najboljšje jamstvo, da je izbrana pot pravilna.

2. Na drugem mestu, ker je v našem prostoru potrebna, rekli bi skoraj nujna. A samo pasivno čutiti potrebo še ni dovolj. S kakšno pravico obtožujemo mladino, da je brezbožna, da ne hodi v cerkev, če pa kot vzgojitelji dopuščamo preklinjanje,

nje, zavzemamo permissivna stališča v vzgoji, ne dajemo osebnega zgleda?

Prav tako bo vsak zakon globalne zaščite le mrtva beseda, če ne bomo skrbeli, da se mladina pogovarja med seboj po slovensko, da se aktivno vključuje v prosvetno življenje, če ne bomo vtili vanjo ljubezni do materinega jezika in naroda, ki mu pripadamo in njegove kulture z osebnim zgledom?

Dokler bomo v tem smislu aktivno čutili potrebo, da skavtska organizacija obstaja, bo ta živela in uspevala brez strahu in nevarnosti, da bi propadla.

RAZNI POZDRAVI

Za njim so se zvrstili številni drugi povabljeni. Spregovoril je dr. K. Humar, ki je kratko oral nastanek in 20-letno pot slovenskih goriških skavtov. Omenil je posebej pok. g. Jožka Stanto, ki je do prerane smrti veliko pomagal pri organizaciji v njenih začetkih. Pozdravili so še: Vinko Ozbič za tržaške skavte in skavtinje. Sledil je pozdrav g. nadškofa, ki je začel v slovenščini in nadaljeval v italijanščini. S Koroške je prinesel pozdrav zastopnik tamkajšnjih skavtov. V imenu odsotnega goriškega župana je pozdravil odbornik Damjan Paulin, za njim pa še zastopnik skavtov Evrope, pa zastopnik Modrega vala in tabornikov Slovenije; Milan Pahor je pozdravil v imenu tabornikov s slovenske obale. Vsi trije zastopniki tabornikov so izrazili veselje, da lahko pozdravijo slovenske skavte in skavtinje, s katerimi jih vežejo podobni ideali človeških vrednot in narodnosti.

Dobro je bil zastopan pokrajinski odbor. V imenu predsednika prof. Silvija Cumpete je pozdravil podpredsednik dr. Maurizio Fabbro in še odbornik za šport dr. Mirko Špacapan. Ta je podaril tudi spominsko plaketo. Dr. Drago Stoka je pozdravil v imenu deželnega predsednika dr. A. Comellija, pozdrave je prinesel tudi zastopnik SSO Marjan Terpin; zadnji se je s pismom oglasil in čestital dr. Jože Prečeren iz Trsta, ki je prijateljsko stal ob strani naši organizaciji ob njenem rojstvu.

Za številnimi pozdravi se je akademija nadaljevala. Prve so nastopile veverice in volčiči s prijetno pesmijo ter ritmičnimi zvoki. Sledila je najlepša točka večera in sicer petje skavtinj. Pripravil jih je Hilarij Lavrenčič, sam dolgoleten skavt. Zelo ubrano so odpele štiri pesmi. Nekoliko manj posrečen je bil prizor, ki so ga izvedli skavti. Razvlekel se jim je. Namesto odmoru so z diapozitivni prikazali življenje skavtov med letom ob raznih priložnostih. Zaključili so pa muzikantje. S svojo moderno muziko, ki ugaja mladini, je ansambel razveselil vse, da jih je dvorana vesela spremljala s ploskanjem. Naj omenimo, da so na akademiji pode-

lili priznanje začetnikom skavtizma med Slovenci na Goriškem, dr. Humarju in vsem skavtom prve ure.

Celotno slavje je bilo na dostojni ravni in je izpričalo, da se skavtska mladina pod požrtvovalnim vodstvom g. Marjana Markežiča vzgaja v vsem dobrem in plemenitem. Naj raste v nadaljnja desetletja!

Sivi medved

UTRIP CERKVE

»Kristusovi pričevalci«

Ze pokojni profesor na bogoslovni fakulteti v Ljubljani Franc Ksaver Lukman je začel izdajati zbirko prevodov iz prvih krščanskih stoletij. Z zbirko je začel s poročili o prvih krščanskih mučencih in potem nadaljeval s prevodi iz del cerkvenih očetov. Teh prevodov ni več dobiti na knjižnem trgu, poleg tega so bile v zadnji vojni uničene številne knjižnice po slovenskih župniščih in vaseh in z njimi tudi Lukmanovi prevodi.

V pokoncilskem času pa se povsod prebujala zanimanje za poročila iz prvih krščanskih stoletij in za spise cerkvenih očetov; ob izvirih iščemo pomoči tudi za prenovno sedanjega krščanstva.

To težnjo je čutili tudi na Slovenskem. Vsled tega se je Celjska Mohorjeva družba odločila, da začne s ponatisovanjem prevodov F. K. Lukmana in jim doda še druge. Tako je iz zbirke Cerkvni očetje izšel prvi zvezek z naslovom »Kristusovi pričevalci« (Martyres Christi). Gre za 36 avtentičnih poročil o prvih krščanskih mučencih. Lukmanov prevod je pregledal in predelal Ivan Pojavnik, ki je dodal tudi zgodovinske uvode in razlage.

Zbirko Cerkvni očetje vodi dr. Marjan Smolik. Knjigo »Kristusovi pričevalci« bo mogoče dobiti tudi v slovenskih knjigarnah v Italiji.

Prihodnji simpozij evropskih škofov

Vatikanski list »L'Osservatore Romano« poroča, da se je 13. in 14. januarja sestel pripravljalni odbor za prihodnji simpozij evropskih škofovskih konferenc v St. Gallenu v Švici. Posvet je vodil msgr. Möller, škof v Groningenu na Nizozemskem. Prisoten je bil tudi ljubljanski nadškof dr. A. Šuštar in še drugi člani pripravljalnega odbora. Za predmet prihodnjega simpozija so izbrali misel: Kako pospeševati srečanje evangelija z današnjo sekularizirano Evropo. Predloge so poslali vodstvu evropskih škofovskih konferenc, ki se je zbrala 7. febr. v Luxemburgu pod predsedstvom angleškega kardinala Huma. Prihodnji simpozij bo v jeseni 1985.

Najtežji poklic

Nobeno drugo delo ni tako težko kot vzgajanje otrok. Prvi in najuspešnejši vzgojitelji pa so starši, vsi ostali vzgojitelji staršem lahko samo pomagajo, v polni meri pa jih ne morejo nadomestiti.

To so bile začetne ugotovitve, ki jih je podal p. Lojze Markelj na februarjskem srečanju za zakonce in starše, ki se v organizaciji Slovenskega pastoralnega središča v Trstu odvija v Marijinem domu v ul. Risorta. Okvirni naslov za to srečanje je bil »Vzgajati — pomagati otroku pri njegovi rasti v človeka«.

Predavatelj je poudaril, kako zelo pomembno je, da se bo razvil v osebnost. To pa je težja naloga kot sam porod. Ta naloga je tako težka tudi zato, ker nismo niti mi odrasli dovolj vzgojeni, dovolj velike osebnosti. Ob strojih nam um in volja hromita in zato nam hromi in se izgublja naša osebnost. Poskrbeti moramo, da bomo mi sami izžarevali človeško in krščansko osebnost v okviru celostne zrele vere.

Otrok ne smemo vzgajati v hlapce. Najbolj jim bomo pomagali z vzgledom, ljubeznijo in molitvijo, s katero bomo pri Bogu izprosili milost zanje.

Vzgoja otrok se začne že ob spočetju. Dedne lastnosti se prenašajo že ob zaželenem spočetju. Nato temelji vzgajanje na ljubezni, ne pa zaljubljenosti, na potrpežljivosti in doslednosti, ne pa na popuščanju. Otroka ljubiti pomeni imeti zanj dovolj časa, se z njim pogovarjati, ga spoznavati in pridobiti njegovo zaupanje. Ko zasluži, ga moramo pohvaliti in mu dati priznanje, mogoče še najbolje med štirimi očmi, da bi pohvala ne iz-

padla kot hvalisanje. Tako bo dobil otrok zaupanje vase in če ga ne bomo tlačili, nam bo razkril svojo notranjost in povedal, kaj ga tare. Vsak otrok je namreč svet zase in samo on ve, kaj povzroča pri njem trpljenje.

Seveda ne smemo otroka razvajati, ker je pač življenje trdo. Primerna kazen (seveda ne telesna) je tudi vzgojno sredstvo. Navajati ga moramo k odpovedovanju, ker mu bo to zelo koristilo v doraščajoči dobi in seveda v vsem življenju. Toda odpoved ne sme biti sama sebi namen. Odpoved naj ima neki smisel, recimo odpoved zaradi dobrote, ki jo nudimo sočloveku, da ga osrečimo. Otroka moramo navajati k dobroti, k čustveni ljubezni, nežnosti, resnicoljubnosti, poštenosti, olikli, vljudnosti, redu, delu.

Posebno poglavje je spolna vzgoja, ki tudi mora biti izraz naše ljubezni do otroka. Dandanes otroci telesno hitro dozorejo, njihov duševni in čustveni razvoj pa zaostaja. Čustvena valovanja otroka v doraščajoči dobi obremenjujejo. Zato je prav, da se z otrokom razgovarjamo o spolnih vprašanjih in ga pravočasno seznanimo z njimi. Tudi dober prijatelj otroku lako koristi, slab pa mu zelo hudo škoduje. V letih doraščanja so mladostniki sprejemljivi za vse dobro, če jim razne vrednote prav prikažemo. Seveda je okolije prav na spolnem področju zelo nevarno. Vsekakor moramo jemati otroka vedno resno, sicer nam ne bo več nič povedal.

Prihodnje srečanje bo 14. marca. P. Miha Žužek bo govoril o temi »Kako se v družini uresničuje odrešenje«. Začetek kot običajno ob 20.15. **M.B.**

tržaške novice



Navodila tržaškim romarjem v Rim

V torek 28. februarja ob 6. uri bo odpotovalo iz Trsta - trg Oberdan - 11 avtobusov proti Rimu. Slovenski verniki bodo v avtobusu števil. 11.

Po poti se bomo ustavili v Firencah za kosilo, zvečer prihod v Rim.

Hrana in prenočišče za ves čas bivanja v Rimu bo v hotelu Ergife, ul. Aurelia 419 - tel. 06/3874.

V sredo zjutraj bo audienca v dvorani Pavla VI.

Vsa druga navodila za nadaljnje dneve boste dobili sproti v avtobusu.

Priporočamo točnost za odhod.

V nedeljo 26. februarja 1984 ob 17. uri

v prostorih PD Kolonkovec - Zenjan 46

PRIREDITEV OB DNEVU SLOVENSKE KULTURE

- Nastop mešanega pevskega zbora iz Kolonkovca
- Deklamacije
- Veseloligra: Student pred sodnijo. Nastopa skupina iz Kolonkovca

Opčine

Obisk škofa Bellomija pri OPZ in MPZ »Vesela pomlad«. S spontanostjo, prisrčnostjo in odprtostjo, ki so značilne, je škof Bellomi v torek 14. februarja stopil med pevce in starše obeh zborov »Vesela pomlad«. Srečanje se je odvijalo v Finžgarjevem domu na Opčinah. Zbrani so bili vsi pevci otroškega pevskega zbora, medtem ko je število pevcev mladinskega bilo okrnjeno zaradi zimovanja v okviru nižje srednje šole »S. Kosovel«.

S toplim aplavzom in pesmijo OPZ je bil škof Bellomi sprejet v Finžgarjevi dvorani, kjer ga je najprej pozdravil zborovodja obeh skupin »Vesela pomlad« in animator pevskega delovanja, ki se odvijajo v teh prostorih, g. Franc Pohajač. Ta je med drugim izrazil zadovoljstvo, da je prišlo do tega obiska in da se je tako g. škof lahko srečal z mladimi, ki že vrsto let bogatijo kulturno dejavnost v naši skupnosti in predstavljajo našo zdravo bodočnost.

Sledila je pevska točka OPZ in MPZ, nakar je tajnica Sveta sodelavcev Majda Danev pozdravila škofa v imenu staršev in Sveta sodelavcev.

V svojem posegu je orisala pet let neurtudnega in plodnega dela obeh zborov »Vesela pomlad« in poudarila važnost, da bi se po tej poti nadaljevalo z vedno večjo zavzetostjo in navdušenjem. Ti naj bosta predvsem občuteni v krogu staršev, je nadaljevala, kateri lahko veliko pripomorejo k celotni delavnosti skupine.

Sledila je poklonitev brošure, ki je bila izdana letos ob 5-letnici MPZ »Vesela pomlad«, ter značke, ki dopolnjujejo obleko zbora samega.

Prevzel je nato besedo g. škof. Na obrazu se mu je moglo brati zadovoljstvo in veselje ob pogledu na tako številno mlado skupino z ozadjem Finžgarjeve dvorane polne staršev.

V svojem govoru je podprl in vzpodbudil to pevsko-glasbeno dejavnost bodisi na verskem kot na kulturnem področju in med drugimi lepimi in bogatimi mislimi izrazil, da se tudi bolečine in solze, kadar jih izražamo s petjem, rešijo grenke teže. Dodal je še, da je petje polnost čustev, ki prihaja iz srca, ki družijo v enem zboru duše, ki navdaja tudi druge, kateri niso tega bogastva deležni s sladkostjo in močjo.

Srečanje se je nadaljevalo z ogledom pevskih prostorov in delovnih sredstev, s katerimi pevsko-glasbena skupina razpolaga, z razgovorom s starši in se zaključilo v pevski sobi v krogu članov Sveta sodelavcev in obeh zborovodij Lucije Čač in Franca Pohajača.

Prišlo je do soočanja o problemih in težavah, ki nastajajo pri taki dejavnosti. Razveseljivo pa je bilo dejstvo, da smo nekaj škofovih predlogov, ki naj bi jih v okviru Sveta sodelavcev uvedli, že sami vpeljali in so že obrodili zadovoljive uspehe.

Pogovor se je zaključil v najprijetnejšem vzdušju ob škofovih duhovnih, a premišljenih dovtipih, ki te, hočeš nočeš, privedejo do razmišljanja.

Rozeta Ozbič

Za slovenskega predstavnika

Pokrajinski odbor Slovenske skupnosti v Trstu je na svoji zadnji seji preučil krajevni položaj v luči razprave in glasovanja proračunov tržaške občine in pokrajine. Iz dosedanjih stikov med različnimi strankami, ki podpirajo manjšinska odbora omenjenih uprav, in tistimi, ki so v opoziciji, ni še razvidno, kakšno bo stališče glavnih opozicijskih sil, tj. PCI in LpT. Od zadržanja le-teh ali vsaj ene od teh je odvisna usoda omenjenih manjšinskih odborov. V zvezi s tem problemom je SSK od vsega začetka poudarila stališče, da kakršne koli rešitve ne smejo iti na račun slovenske narodne skupnosti. To je bilo poudarjeno tudi na sestanku s predstavniki Liste.

Kar zadeva imenovanja v razne upravne organizme, je izvršni odbor sklenil, da SSK predlaga svojega kandidata v upravni svet Področja za znanstvene in tehnološke raziskave na Padričah. Za gotovo izvolitev slovenskega predstavnika se pričakuje, da bodo to kandidaturu podprli tudi svetovalci drugih strank, ki jim mora biti do tega, da bodo tudi Slovenci končno zastopani v tej ustanovi, ki je nastala na zemlji naših ljudi in na meji s sosednjo Slovenijo in Jugoslavijo tudi zaradi mednarodnega znanstvenega sodelovanja. Zato upamo in pričakujemo — se zaključuje sporočilo SSK —, da bodo demokratične sile dosledne svojim načelnim stališčem do enakopravnega ravnanja do pripadnikov manjšine tudi pri tovrstnih imenovanjih upraviteljev javnih ustanov in s svojim zadržanjem omogočile izvolitev slovenskega predstavnika v omenjeno ustanovo.

Zupnija sv. Jerneja - Opčine
Mešani pevski zbor »Sveti Jernej«

vabita

ob Prešernovem dnevu, prazniku slovenske kulture, na

»VEČER SLOVENSKE PESMI«

ki bo v nedeljo 26. februarja ob 17. uri v Finžgarjevem domu

Kamenčki

Senčna stran sarajevske olimpiade

Pod naslovom »Liberalnost Jugoslavije se konča pri človekovih pravicah« je ugledni nemški dnevnik Frankfurter Allgemeine Zeitung 8. februarja priobčil tole poročilo iz Beograda.

»Samo 50 km zračne črte od Sarajeva, kjer se med zimskimi olimpijskimi igrami visoko povzdigujejo ideali miru in svobode, stojita mesti Foča in Zenica s svojimi zaporji. Iz Foče je pred nekaj tedni prišel na Zahod klic na pomoč: politični jetniki se pritožujejo, da ne uživajo pravic, katere vsebuje jetniški pravilnik. Med 15 podpisanimi sta tudi dva frančiškanska redovnika. V Zenici je zaprt frančiškanski novic Vidović, ki je bil ob aretaciji 1980 star šele 20 let. Obsojen je bil na 6 let ječe, ker je zložil pesem, v kateri je popisal, kako je jugoslovanska politična policija umorila njegovega očeta in deda.

Zaporji, v katerih prestajajo krivično kazneni ljudje, katerim se odrekajo človekove pravice, pa niso samo v socialistični republiki Bosni in Hercegovini, kjer zdaj poteka zimska olimpiada. Novembra lam je prišlo na Zahod pismo iz Lepoglave s podpisani 8 zapornikov. Med njimi je tudi 47-letni gospodarski strokovnjak Veselica, obsojen na 11 let, ker je baje na Zahod pošiljal poročila o kršenju človekovih pravic v Jugoslaviji. Osmerica jetnikov je jetnišniško vodstvo prosila, da bi ob priložnosti svetega leta prejeli zakramente. Odgovor: samica, udarci in nazadnje naščevanje kriminalcev na politične.

Jugoslavija je država, ki se rada ogrinja s plaščem liberalnosti. Olimpijske igre hočejo ravno to doseči. Vendar se jetnikom odreka vsaka verska tolažba, s čimer se kršijo določbe mednarodne pogodbe o človekovih pravicah, ki jo je podpisala tudi Jugoslavija. Na to kršitev je pred nedavnim s prstom pokazal tudi zagrebški nadškof kardinal Kuharič.

Z GORIŠKEGA

SSK pri vsedravnem tajniku PSDI

Med svojim obiskom v Gorici je v torek 21. februarja vsedravnajni tajnik italijanske socialno-demokratske stranke PSDI posl. Pietro Longo (ki je tudi minister za proračun) sprejel delegacijo deželne Slovenske skupnosti.

Delegacija, v kateri so bili med drugimi deželni tajnik Bratuž, podtajnik Gradnik ter deželni svetovalec Štoka, je voditelju PSDI prikazala svoje zahteve glede zaščitnega zakona ter s tem zainteresirala to vladno stranko za aktualne probleme Slovencev v Italiji. Tajnik Longo je zagotovil svoje posredovanje v zadevi.

Občni zbor SZ Soča

Vršil se je 12. februarja v gostilni »Pri Mirotu« v Sovodnjah. Predsednik Joško Maraž je odprl občni zbor s pozdravi navzočim; posebej je pozdravil predsednika goriške Olympie dr. J. Vrtovca ter častnikarja Primorskega dnevnika Rudija Pavšiča. Sledilo je poročilo tajnika Benjamina Černica.

Tajnikovo poročilo je bilo obširno in je zajelo vse težave in uspehe združenja v preteklem poslovnem letu. Dejal je, da se s tem občnim zborom zaključuje doba težav, saj preteklost ni bila naklonjena združenju, ki je moralo trenirati v zelo neugodnih pogojih v štandreški telovadnici. Od lanskega novembra pa se je zadeva treninga obrnila na bolje. Na razpolago je namreč nova občinska telovadnica v Sovodnjah, zato se treningi vršijo nemoteno. V zvezi s telovadnico je tajnik omenil neljubi incident zavaljo neprimernim izjav sovedenjskega župana na občinski seji. Nevšečnost se je potem poravnala.

V nadaljevanju se je tajnik dotaknil delovanja ženske ekipe, kateri manjkajo izkušnje in trener za boljše dosežke pri tekmovalnih. Zahvalil se je domačemu podjetju Cer-impex (Igor Černic), ki je sprejelo sponzorstvo nad odbojgarsko ekipo. Omenil je, da je združenje že začelo

gojiti tudi otroško ekipo ali minivoley; otroke trenira Stefan Cotič. Nekateri člani gojijo tudi dviganje uteži in lahko atletiko.

Končno se je tajnik dotaknil prostora v Rubijskem gradu. Vrt tega zapuščenega gradu so namreč člani Soče očistili, preuredili in tam imajo vsako poletje svoj praznik. Zaključil je z začrtanjem smeric, ki se jih združenje hoče držati v prihodnje.

Sledilo so pozdravi gostov in članov. Dr. J. Vrtovec je čestital k uspehom in dejal, da je združenje doseglo več kot je kdaj pričakoval. V debato so posegli tudi številni člani in osvetlili razne potrebe za boljše uspevanje športnega delovanja.

Sledile so volitve in so bili izvoljeni: Joško Maraž, Andrej Fajt, Robert Devetak, Gabrijel Devetak, Benjamin Černic, Marjan Černic, Julijan Malič, Irenka Ferlat, Marjan Černic iz Gabrij; v nadzorni odbor: Remo Devetak, Ladi Tomšič, Ivo Kovic; v razsodišče: Branko Černic, Nerina Devetak, Tomšič Ivo. - Remo Devetak

Osrednja Prešernova proslava Slovenske prosvete v Trstu

Letošnja osrednja proslava Slovenske prosvete ob Prešernovem dnevu je bila v Peterlinovi dvorani v ponedeljek 6. februarja. Pri priveditvi sta sodelovala dekliski zbor »Devin« iz Devina in publicist Viktor Blažič iz Ljubljane kot slavnostni govornik. Kot vsako leto so na priveditvi razdelili nagrade literarnega natečaja Mladike in natečaja Mladi oder. Izid dvanajstega literarnega natečaja Mladike je bil naslednji: za prozo so nagrade prejeli Tone Brulc in Rezi Marušek iz Argentine za noveli »Obup« oziroma »Santa Maria del Buen Ayre« ter Jelka Cvelbar iz Trsta za novelo »Zivljenje ni praznik«. Za pesmi sta bili podeljeni samo prva in druga nagrada in sicer Pavletu Zidarju iz Portoroža in Janji Kastelic iz Novega mesta. Komisija pa je priporočila za objavo še tri prozna dela: Pavleta Zidarja novelo »Tast«, Franceta Pečnika novelo »Izpostavljeni predlačnik« in Janeza Gradišnika novelo »Nočni pogovor«. Na devetem natečaju Mladi oder pa so bile nagrajene

Škofijsko svetoletno romanje v Rim

V dneh od 10. do 13. februarja je šlo okrog 600 romarjev iz goriške nadškofije v Rim z 12 avtobusi. Med romarji je bilo okrog 60 Slovencev. Nekateri so se peljali s svojimi župnijami, večina pa je dobila prostor v posebnem avtobusu in bila tudi v Rimu sama pri španskih sestrah v ulici Bixio. Med potjo smo se ustavili v Orvietu, kjer je bilo kosilo in sv. maša vseh 15 duhovnikov, ki so somaševali z g. nadškofom.

V Rimu smo v soboto zjutraj pri Sv. Petru opravili pobožnost za svetoletni odpustek in tam tudi zvedeli, da bo papež sprejel naše romarje ob 12.30 v Klemenčinski dvorani. Dopoldne smo si ogledali baziliko, obiskali grobove papežev in nekateri so šli na kupolo. Pri avdijenci je sv. očeta sprejel pevski zbor iz Ločnika, ki je pod vodstvom Huberta Berganta zapel »Ave Maria«. Ta zbor je tudi pel pri vseh naših skupnih mašah, ki jih je vodil g. nadškof. Sv. očeta je pozdravil g. nadškof in na kratko podal sliko naše škofije in povedal, da bivamo v njej tudi Slovenci in Furlani.

Popoldne ob 16.30 pa je bila v baziliki sv. Petra ob prazniku lurske Matere božje maša za bolnike, ki jih je bilo okrog 800.

Verniki smo napolnili cerkev in nam Goričanom so odkazali lep prostor blizu glavnega oltarja, duhovniki pa so s sv. očetom somaševali. Po maši bi morala biti po trgu baklada, a smo ostali kar v baziliki zaradi mraza in močnega vetra; po maši smo ob petju lurskih pesmi vsi prižgali sveče.

V nedeljo zjutraj smo se zbrali pri Sv. Pavlu za mašo, bili opoldne zopet na trgu sv. Petra za papežev blagoslov, popoldne pa smo obiskali še razne cerkve in druge znamenitosti Rima. Slovenski romarji smo se udeležili tudi maše, ki jo imajo rimski Slovenci vsako nedeljo ob 17. uri v Loretski cerkvi na Trajanovem trgu.

V ponedeljek pa smo šli v Assisi, kjer smo z mašo na grobu sv. Frančiška zaključili naše pobožnosti in se potem vrnili v Gorico.

Romarji smo se vrnili domov zelo zadovoljni, saj smo pri skupnih mašah lahko slišali božjo besedo tudi v našem jeziku; v svojem avtobusu pa smo molili in prepevali, kar je vse pripomoglo k res duhovnemu razpoloženju. Od Assisija in skoro do Bologne je bil z nami tudi g. nadškof, ki je povabil vse romarje na svetoletno romanje v Oglej na drugo postno nedeljo.



Skupina slovenskih svetoletnih romarjev pred baziliko sv. Pavla

»Prešeren na obisku«

Kraška mladina iz Trebč, Gropade, Padrič in Bazovice je pripravila v nedeljo 19. februarja v bazoviški župnijski kinodvorani satirično grotesko z naslovom »Prešeren na obisku«. Igro sta spisala, režirala in kot igralca na odru sodelovala znana kulturna delavca Marij Čuk in Ace Mermolja. Pesnik Prešeren pride v kulturni delegaciji na uradni obisk na Tržaško. Takoj pade v roke oblastnikov, recimo fašistov in začne se zanimivo zaslivanje; odkod si prišel, zakaj si prišel, kdo te je poslal, kam greš, s kom boš govoril... Ves ta prvi prizor je dobro zasnovan, dobro izveden. Prešeren zelo posrečeno odgovarja; večkrat vplete v odgovor svoje znane kitice in ponarodele verze, kar seveda poslušalcem ugaja, zaslivanje, raznim uradnikom in odgovornim višjim pa seveda ne. To izvorno zaslivanje se konča, groteska pač, z obdobjem: pesnik Prešeren se mora za kazen udeležiti Prešernove proslave v slovenski vasi!

V drugem prizoru nastopata dva vaška predstavnika, ki načrtujeta in pripravljata vse potrebno za Prešernovo proslavo. Ta prizor je izredno kritičen, banalen, poln bodič in zbadljivk na račun odsotnih članov odbora za Prešernovo proslavo, ki se začneja v tretjem prizoru. V tem zadnjem prizoru smo pričakovali pravo proslavo našega prvega pesnika, toda v glavah je nekaj odpovedalo in tretji prizor je bil prav tako grotesken, do kraja satiričen, kratko povedano pravo smešenje in spakovanje, kar je ob prazniku naše kulture povsod nedopustno. Tako smo odnesli od Prešernove proslave le malo zabave in smeha, o minimalni zavesti in ponosu ni bilo duha ne sluha. Če bi ista zelo zmorna skupina pripravila že prej pravo Prešernovo proslavo, sedaj za postno nedeljo pa to zabavno, bodičasto burko, bi se nihče ne zgedoval, saj za pust je pač vse dovoljeno. Tri kraška društva Primorec, Lipa, Slovan bi zmogla lepo Prešernovo proslavo okrog 8. februarja, pozneje kdaj pa tudi to koristno satiro, ki pa se nikakor na Krasu danes ne more zaključiti s smešenjem šolarjev. V Trebčah, na Padričah, v Gropadi in Bazovici je danes še veliko dijakov, šolarjev in mladih iz vrta, ki bi lahko v tretjem prizoru nastopili in uspešno opravili svoj vloga.

Ob zaključku želimo pohvaliti izredno lepo petje vaških deklet, ki so skoro ves čas Prešernovega obiska prepevale na odru, v drugem prizoru pa tudi v dvorani. S svojim nastopom so napravile na vse prisotne najlepši vtis. Vseh jih je bilo živahno napovedovalko enajst; petje dvoglasno, v prijetno družabni obliki, brez dirigenta; izbor pesmi zelo bogat, obseden. To je še danes za vsakega, ki je bil na »Prešernovem obisku« v Bazovici najlepši spomin.

F. Š.



goriške novice

Zahvala dobrim srcem

Cutim dolžnost, da izrečem zahvalo vsem, ki so mi vsestransko pomagali in mi dajali poguma v težkih trenutkih bolezni. Najprej se želim zahvaliti dr. Mirku Spaccapanu za izredno in neprecenljivo pomoč, direktorju in osebju transfuzijskega centra v goriški bolnišnici, vsem, ki so darovali in ki so bili pripravljeni darovati kri; zahvala naj gre Zvezi slovenske katoliške prosvete iz Gorice za plemenito pobudo, vsem, ki so prispevali v sklad za moje zdravljenje in upravi Katoliškega glasa. Rad bi se zahvalil še Vereni in Branku in vodstvu Slovenskega doma v Parizu. Vsem najlepša hvala!

Emil Valentinčič

Steuerjan, 21. februarja 1984

Vprašanje o trgovskem zavodu Ivan Cankar

Na zadnji seji goriškega občinskega sveta, ki je bila v petek 17. februarja, je svetovalec Slovenske skupnosti A. Bratuž postavil županu vprašanje v zvezi s sedanjim poslovanjem trgovskega zavoda Ivan Cankar. Dejal je, da je poslovanje v izredno slabem stanju ter da v bistvu ne odgovarja šolskim potrebam. Zato je želel vedeti, kaj namerava občinska uprava narediti v tem smislu za rešitev tega nujnega vprašanja. Župan Scarano je v odgovoru dejal, da pozna zadevo ter da bo dal bolj izčrpen odgovor v bližnji razpravi o občinskem proračunu.

Na isti seji je odbornik D. Paulin orisal novi pravilnik o mestnih tržnicah, ki ga je nato občinski svet sprejel z večino glasov. Svet je tudi odobril resolucijo o podrobnejšem načrtu za ureditev zgodovinskega centra mesta, ki naj upošteva čim širše predloge raznih javnih ustanov ter posameznih kategorij.

PROSVETNO DRUŠTVO ŠTANDREZ

prideji v sredo 29. februarja ob 20. uri v župnijskem domu večer z diapozitivi

LOTSE (južna stena)

8. jugoslovanska Himalajska odprava
Predavatelj Peter Podgornik - slovenski alpinist

Lepo vabljeni!

Seja ZSKP

Na 11. redni seji ZSKP, ki se je vršila v prostorih Zveze 13. februarja, je tekla razprava predvsem o pripravah na občni zbor, ki je mejnik v delovanju vsake organizacije. Občni zbor Zveze je predviden za mesec marec.

Ob pregledu preteklega delovanja, ki je bilo načrtovano za januar, so člani posameznih društev ugotavljali, da je večina pobud stekla, le par predvidenih gostovanj ni bilo mogoče izpeljati zaradi tehničnih težav.

Občni zbor bo imelo društvo F. B. Sedej iz Steverjana. Obe igralni skupini, steverjanska in štandreaška, bosta gostovali v Gorici in Trstu z naštudiranima igrarima. Zbori iz Rupe-Peči bodo nastopili na občinski reviji v Sovodnjah, mešani zbor bo predstavljal ZSKP na reviji Koroška poje v nedeljo 4. marca. Na seji so odborniki vzeli v poštev tudi možnosti različnih drugih gostovanj in prireditvev,

ki se ponujajo in ki bi potekale razčlenjeno po posameznih vaseh.

Ob poimenovanju šole v ul. Veneto, v odboru katere je tudi predstavnica ZSKP, bo Zveza prispevala svoj dar. S tem se je zaključila seja.

SKPD »M. FILEJ« - Gorica

prideji v ponedeljek 27. februarja ob 20,30 v mali dvorani Katoliškega doma kulturni večer, na katerem bo Peter Polgornik, slovenski alpinist, predvajal film

JUŽNA STENA ACONCAGUE jugoslovanska smer

Ljubitelji gora lepo vabljeni!

OBVESTILA

Pregljeva razstava v Kulturnem domu

Eden zadnjih odmevov na 100-letnico rojstva pisatelja Ivana Pregljeja je tve dni v Kulturnem domu v Gorici obsežna razstava Pregljevih del in gradiva o pisatelju. Razstavljeni so vsi Pregljevi spisi, ki so izšli v samostojnih knjižnih izdajah, vključena so tudi dosedanja trojna izbrana dela. Zraven tega pa še večje številno revijalnih objav.

Posebej je prikazano Pregljevo dramsko ustvarjanje, njegova publicistika, literarni zgodovinski spisi itd.

Razstava vključuje tudi nekaj Pregljevih prevodov in prevodov Pregljevih del v tuje jezike. Razstavljeno gradivo spremlja še bogato ilustrativno gradivo.

Svetoletno romanje Slovencev v Oglej

Na drugo postno nedeljo popoldne, 18. marca, bo svetoletno romanje vseh slovenskih vernikov štandreaške in devinske dekanije v Marijino baziliko v Oglej. Spored bo v glavnem naslednji:

14.45 zbiranje pred baziliko;
15.00 vhod v procesiji v cerkev in nato prikaz z diapozitivi najlepših umetnin bazilike s kratko razlago; spokorno bogoslužje in priložnost za sv. spoved. Nato čas za razgovor;
17.30 sv. maša g. nadškofa s somaševanjem vseh slovenskih duhovnikov in zahvalna pesem.

Občni zbor Sveta slovenskih organizacij

Vršil se je v gorškem Avditoriju v soboto 20. februarja. Zaradi pomanjkanja prostora bomo daljše poročilo objavili v prihodnji številki.

Skavtska razstava v atriju Katoliškega doma bo odprta vsak dan do konca meseca od 17. do 19. ure. V petek pa od 17. do 21. ure, v soboto od 15. do 19. ure in v nedeljo od 10. do 13. ure ter od 15. do 17. ure.

Koncert violinista Črtomira Šiškoviča bo v Attemsovi palači v torek 28. februarja ob 20,30.

V Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ulica Brandesia 25 bo v nedeljo 4. marca ob 17. uri nastopila dramska skupina iz štandrea z Molierovo komedijo »Namišljeni bolnik«. Lepo vabljeni!

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUZINO!

Smučarske tekme Olympia

V nedeljo 26. februarja bo S.Z. Olympia organiziralo društvene smučarske tekme v veleslalomu za svoje člane, njihove svojce in za simpatizerje. Tekme se bodo vršile v Rablju (Cave del Predil) in se bodo začele ob enajsti uri. Tekmovalci bodo razdeljeni po starosti in sposobnosti v razne kategorije; nagrajeni bodo tako posamezniki (prvi trije vsake kategorije) kot skupine (n. pr. zakonski pari, družine in podobno). Rok za vpis traja do 24. februarja; vpisati se je mogoče pri odbornikih (Kraner, Vrtovec, Vižintin) ali pa v trgovini Košič v Raštelu in Romanbaru ul. Roma. Vpisnina znaša 2000 lir za mlajše in 3000 lir za starejše. Na voljo bo avtobus od avtobusne postaje v Gorici ob sedmi uri zjutraj; cena vožnje 5000 lir za mlajše in 8000 za starejše. Vabljeni so tudi odbojkarji in skavti.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Na uredništvu smo prejeli pismo Marjana Terpina, tajnika krajevne sekcije SSK v Steverjanu ter pokrajinskega tajnika SSK. V pismu s svojega stališča dopolnjuje časopisna poročila o krizi, ki je nastala v števerjanskem občinskem odboru. To pismo je že objavil Primorski dnevnik v torek 21. t. m. Iz pisma tajnika Terpina in iz drugih virov izhaja, da je celotna kriza nastala predvsem zaradi osebnih zadev, ki v politiko in javnost ne spadajo. Zaradi tega smo po treznem premisleku sklenili, da v KG pisma ne objavimo, ker se ne maramo vmešavati v osebne zadeve in ne maramo podžigati sporov v občini. Prav tako ne bomo objavili kakih drugih morebitnih pism v omenjeni zadevi.

Uredništvo

DAROVİ

Za Katoliški tisk: J. Strancar, Trst 10.000; M. Hilde 5.000; M. Terčič 5.000; G. De Murtas 10.000; Julita Brajnik 5.000; Vinko Levstik, Rim namesto cvetja na grob dr. A. Kacina 50.000; dr. Dino Vrtovec 50.000 lir.

Ciglilc Justina: za Našo pot 10.000, za Steverjanski vestnik 10.000, za Alojzijevišče 10.000, za Zavod sv. Družine 10.000, za lačne po svetu 20.000 lir.

Za telovadnico v Gorici: Prosvetno društvo Štandrež 100.000; Pavio Lucian 100 tisoč lir.

V sklad za zdravljenje Emila Valentinčiča: Prosvetno društvo Štandrež 100.000 lir.

Za poimenovanje šole v Gorici, ul. V. Veneto: Franc Valentinčič, ul. Papa 21 50.000, Magda in Evgen Komjanc 100.000, Marko Bordon 50.000, Christian Pahor 10.000, Nadja Sošol 10.000, Meblo Italiana 150.000, G. Kerševani 40.000, Nataša Klemše 10.000, drogerija Cavdek 50.000, Lavra Hvalič 20.000, Marko Tomšič 50.000, gostilna Štekar 10.000, Tomos s.r.l. 50.000, Hobby-C. Nanut 20.000, Renata Delpin 50.000, Milko Quinzi 10.000, Nadja Jazbar 10.000, Livio Brisco 30.000, Flori in Matija Mastroianni 30.000, Alex Pavšič 30.000, Sara in Mitja Bresciani 15.000, RIR - Avgust Lapanja 15.000, Keramec 20.000, VINOAGRARIJA 10.000, Darko Durček 10.000, Walter Sošol 10.000, Carol Hlede 10.000, Nataša Miklus 20.000, Gorjan 10.000, Grafica Goriziana 50.000, Vid Primožič 100.000, Matija Klanjšček 50.000, Alcide Schiff 30.000, Romana Mučič 10.000, Kmečka banka 500.000 lir.

Za poimenovanje šole v Pevmi: Po 20.000 lir: A. Ursič, Pevma; F. Drufovka, Pevma; F. Vogrič, Pevma; J. Skok, Pevma; B. Drufovka, Pevma; F.-R. Bensa, Pevma; A. Valentinčič, Pevma; L. Velikonja, Pevma; A. Simčič, Pevma. Po 10.000 lir: K. Levpušček, Pevma; M.-L. Kodermac, Pevma; Z. Pintar, Pevma; P. Šfiligoj, Pevma; C. Dornik, Oslavje; V. Valentinčič, Pevma; M.-A. Vogrič, Pevma; C. Venika, Oslavje; M. Piras, Pevma. Po 50.000 lir: družina Pintar, Oslavje; D. Mikluž, Pevma. Štiri družine Sošol 40.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: N. N. 50.000; Jolanda Malalan v spomin na moža Milana 25.000; v spomin na pok. brata Mirka Grego sestra Nerina 25.000 lir.

Za obnovitev cerkve pri Ferlugh: družina Ferluga v spomin na moža in očeta Romanota 110.000 lir.

Namesto cvetja na grob Jušte Santin darujejo ze šempolajsko cerkev: Zofka Osič 10.000; Francka Gruden 10.000; Slavka Sardoč 10.000; Marija in Darka Semec 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: M. O. v spomin vseh umrlih družbenic v Rojanu 50.000; Marija Novak 70.000 lir.

Jože Ronko ob peti obletnici smrti žene Erminije za misijone 100.000 in za Katoliški glas 25.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Marija Senica, Ricmanje 10.000; Jurko in Šteljo Kozlovič, Log v spomin na pok. brata Edija 50.000; Rino Komar, Log v spomin na pok. bratranca Edija 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!



Radio Trst A

Spored od 25. febr. do 3. marca 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu.. 10.30 Mladinski oder: »Piščal v Hi-Fi boutique«. 11.00 Glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 13.10 Nediški zvon. 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Sedma stopnja sreče. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Slovenski umetniki na Montmartru. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 I. Pregelj: Plebanus Joannes. 15.00 Ko trkam na nebesna vrata. 16.00 Prigode navadnega vojaka. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Consortium musicum. 18.00 Pod Matajurjan. 18.30 Ljudski zvoki.

Torek: 7.40 Pravljična. 8.10 Slovensko učiteljstvo pod fašizmom. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 G. Rossini: Pepelka. 11.35 Literarni listi. 12.00 Mit in slovenska ljudska pesem. 14.10 Naš pravljčni telefon. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Franc Jeza: »Adamova skrivnost«.

Sreda: 7.40 Pravljična. 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Iz noči življenja se poraja. 13.20 Moški zbor »Igo Gruden« iz Nabrežine. 14.10 I. Pregelj: Plebanus Joannes. 16.00 Majhna sem bila. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Grmade po gorah gore.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beležka. 12.00 Zdravniški nasveti. 14.10 Otroški kotichek: »To je pa laži!«. 16.00 Na gorškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor »Camerata Singers« s Filipinov. 18.00 Četrtkova srečanja: Koprivišče. 18.30 Ljudski zvoki.

Petek: 7.40 Pravljična. 8.10 Na gorškem valu. 10.10 Koncertni spored. 11.00 Odda-

ja za srednjo šolo. 11.30 Beležka. 12.00 Stanek ob dvanajstih. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 I. Pregelj: Plebanus Joannes. 16.00 Trim za vsakogar. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 7.40 Pravljična. 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni spored. 11.40 Beležka. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotichek: »Zakajček in Vseved«. 14.30 Naš dobri stari radio. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 F. S. Finžgar: »Divjari lovec«.

Za cerkev na Repentabru: Pina Tavčer 10.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandiča pri Domju: Mary Černigoj, Trst v spomin na pok. sestro Kristino 30.000; Marija Glavič, Trst v spomin pok. Kristine Černigoj 15.000; N. N., Opčine s prošnjo za zdravje 100.000; N. N., Domjo 5.000; Vera Turk, Trst ob obletnici pok. Pierine Blažina 20.000 lir.

OGLASTI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali ob prerani smrti naše drage žene in mame

Giovanne Zorzenon por. Rožič

Se posebno se zahvaljujemo g. župniku pri Madonnini za pogrebne obrede, darovalcem cvetja in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Družini Rožič in Zorzenon

Podgora, Mossa, Steverjan,
16. februarja 1984

SLOVENSKI HOTEL »BLEDE« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK



HOTEL »BLEDE« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLEDE 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Športno združenje Olympia in odbor za gradnjo SSC
(Slovenskega športnega centra)
v Gorici

VABITA

v soboto 25. februarja ob 15,30 na blagoslovitev in postavitve temeljnega kamna novega slovenskega športnega centra v Gorici, Drevored XX. septembra, 85.

SPREMNA BESEDA: Lansko leto v jeseni je dozorela misel o novem športnem centru v Gorici. Takrat so organizatorji na posebni tiskovni konferenci razložili pomen in namen športnega centra, katerega prvi objekt bo nova telovadnica. Od besed je odbor takoj prešel k dejanjem. Podjetje Alojz Hlede iz Steverjana je postavilo temelje, na katerih bo kaj kmalu zrastle nova telovadnica. Podjetje A. Hlede je položitev temeljev opravilo brezplačno, da tako prinese svoj prispevek

k tej potrebni pobudi za našo slovensko mladino. Prav tako sta prostovoljno pomagala pri delu Natko Antonič in Martin Srebernič. Tudi številni drugi so že pomagali s prostovoljnimi prispevki v denarju. Naši stari so imeli geslo: Mal položil dar narodu na oltar. Posnemajmo jih! da se uresniči pregovor: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. V ta namen bomo ob temeljnem kamnu klical našo naše delo tudi božji blagoslov.



- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407